

РЕШЕНИЕ

№ 7257

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8129** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Д. В. Б., роден на 02. 02. 1982 г., гражданин на Руската федерация, със съдебен адрес: С., [улица], ет. 5, ап. 17, чрез адв. Л., срещу Решение № 11755 / 28. 07. 2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо нея не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в Русия се преследват противниците на режима или тези, които свободно изразяват мнението си. Излага съображения, че не били взети предвид изложените доводи относно нетрадиционната му сексуална ориентация и предприетите гонения в Русия спрямо такива като него. Сочи се също така, че предвид военното му образование подлежи на мобилизация във война в която не желае да участва. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 11755 / 28. 07. 2023 г. на председателя ДАБ при МС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

С молба вх. № РД 09-4029 / 25. 10. 2022 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят Д. В. Б., роден на 02. 02. 1982 г., гражданин на Руската федерация, пол – мъжки, по вероизповедание: православен християнин, руснак по народност, семейно положение – женен, е поискал закрила.

С жалбоподателят са проведени интервюта, за които е съставен протокол от 15. 12. 2022 г. и от 16. 03. 2023 г., подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган.

В проведените интервюта жалбоподателят, е посочил, че е напуснал Русия, тъй като бил несъгласен с политиката на П. и открито изразявал недоволството си. Освен това бил против войната с У., а тъй като имал военно звание подлежал на мобилизация, но не желал да участва в тази война. Освен това е посочил, че е гей и получавал заплахи заради сексуалната си ориентация. Сочил, че в Русия е променено законодателството и същото е насрочено срещу всички д нетрадиционна сексуална ориентация.

Изложени са причини, че ако се върне в Русия, поради заявената вече и в България позиция на неодобрение спрямо руското правителство, ще бъде подложен на преследване.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, както и с процесуален представител, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения. При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 09. 08. 2023 г., а жалбата е депозирана на 17. 08. 2022 г. в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на ДАБ, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила или нарушение на материалния закон.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение зам. председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият твърди участие в антиправителствени протести, което можело да му доведе проблеми с властите, както и нетрадиционната си сексуална ориентация, поради което се наложило да напусне страната.

Съдът намира така изложените доводи за неоснователни. По делото не са представени никакви доказателства за участие на жалбоподателя в протести спрямо правителството или по друг начин ангажирането му в такива действия. В случая е много „удобно“ да се излагат такива твърдения и да се представяш за противник на

П., но липсват всякакви доказателства в подкрепа на твърденията. С разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на жалбоподателя да представи превод на български език на представени от него документи на чужда език, но такива не са представени. В същото време, съдът не отрича, че по отношение на официалната политика на руското правителство има протести, но не се доказва, че жалбоподателят е част от тези протести.

О друга страна, жалбоподателят твърди, че е гей, а отношението в Русия спрямо хората като него било крайно отрицателно, като освен това получавал и заплахи от други хора. В случая обаче отново не се представиха доказателства за тези твърдения. Видно от приложените от жалбоподателя разпечатки от съобщения по вайбър (отново на чужд език, но съдът ги коментира само доколкото е посочено име), за които жалбоподателят твърди, че са заплашителни, се установява че постовете са срещу лице С. А., а не спрямо него.

По същият начин жалбоподателят твърди, че е гей, но от друга страна е безспорно, че е женен и има три деца.

Действително, жалбоподателят е представил копие от военен билет, поради което в действителност съществува възможност за мобилизирането на жалбоподателя, но предвид факта, че същият сам е избрал да получи военно звание е следвало да предполага такава възможност и е бил съгласен с нея. Мобилизацията на цивилни граждани за военни нужди е съвсем различна от лицата избрали да завършат военно училище и избрали това поприще за себе си, включително и възможността да се стигне до реални военни действия.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплахата за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в Русия се съдържа в справка вх. № ЦУ-780 от 06. 06. 2023 г. И вх. № ЦУ-1415 / 19. 09. 2023 г. на дирекция „Международна дейност” на ДАБ, като съгласно тях не може да се приеме, че ситуацията в самата Русия може да се определи като въоръжен конфликт. С оглед информацията за ситуацията в Русия и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. Б., роден на 02. 02. 1982 г., гражданин на Руската федерация, срещу Решение № 11755 / 28. 07. 2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: